

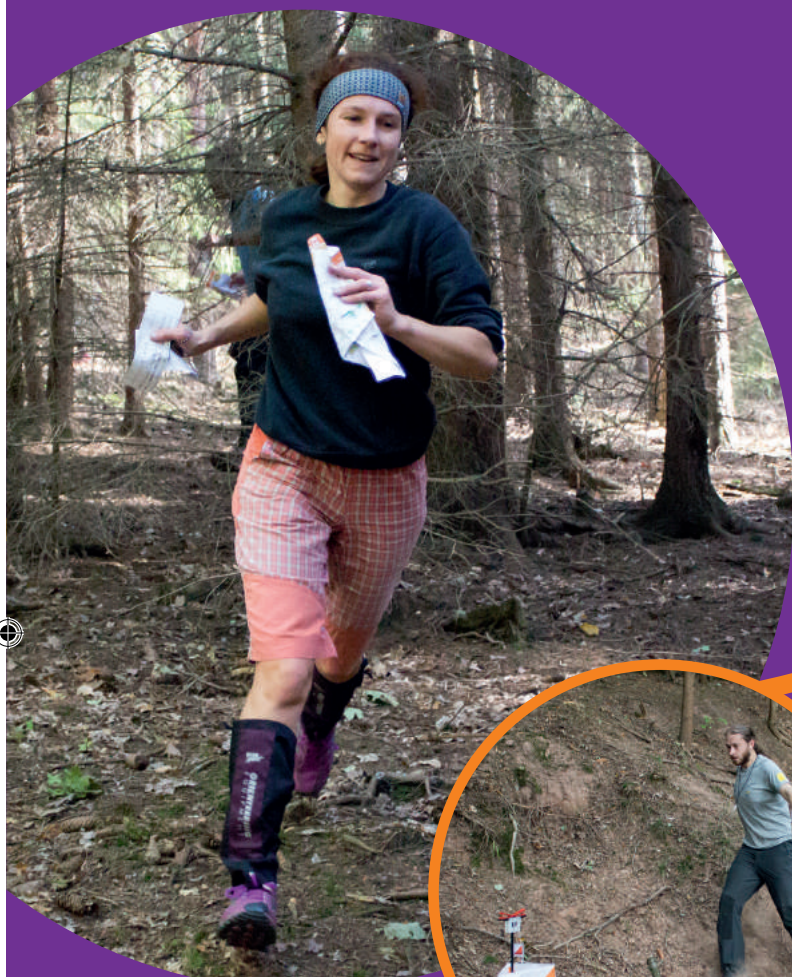
Správným směrem s VITALITAS

Závod

o nejlepšího orientačního běžce,
zaměstnance bank, spořitelen
a pojišťoven v České republice
Závod o nejlepšího orientačního běžce,
člena Odborového svazu pracovníků
peněžnictví a pojišťovnictví

Mnichovice
sobota 25. května

**Pojistěte se
jednoduše
online**

Na cesty

s výhodným pojištěním Vitalitas

- komplexní pojištění na tuzemské i zahraniční cesty
- vysoké limity plnění
- výhodné pojistné
- pojištěnci OZP ve věku do 26 let a senioři nad 60 let mají pojištění léčebných výloh zdarma

www.vitalitas.cz

 +420 261 105 390

VITALITAS
POJIŠŤOVNA

Správným směrem s Vitalitas – MNICHOVICE 2019

Hlavní funkcionáři:

Ředitel závodu, slavnostní ceremoniál, stravování: Tomáš Jandera

Zástupce ředitele závodu, kontakt se spoluorganizáteli: Ondřej Janeček

Tajemník závodu, prezence, marketing, úschovna: Rudolf Vaigl

Stavitel tratí: Daniel Vláčil

Zpracování výsledků: Radovan Beneš ml.

Realizační tým: Filip Beneš, Markéta Janderová, Libuše Pláničková, Ilona Setničková

Autorem grafiky titulu bulletinu je člen SOBSA, přední pražský grafik a majitel grafického FLASH Studia, Petr Freiberg. Autorkou fotografií je Helena Sládková.

Časový pořad - SOBOTA 25. května

Individuální příjezd na shromaždiště, které bude na louce u obce Třemblat.

Prezence od 10 do 11 hodin. Závodníci, kteří nemají vlastní čip, si ho vyzvednou. Nezapomeňte na popisy kontrol své kategorie! Dále obdržíte **STRAVENKU** na oběd v restauraci U statku v Jevanech.

Vzdálenosti: parkoviště-centrum 0-200 m,
centrum- start do 1000 m.

Mapa: Vlčí halíř, 1:10 000, A4, revize v listopadu 2018. Mapa bude vodovzdorně upravena.

Start: 00=11:00

Terén: zvlněný, 370 až 470 m n.m., se smíšeným lesem a loukami. Četné porostové detaily, ve východní části s vyšším výskytem podrostu, nové výsadby a zbytků po těžbě dřeva.

Po doběhu do cíle a vyčtení čipu se individuálně přesunete do restaurace U statku v Jevanech. Oběd bude vydáván **postupně** od 13 do 15 hodin, **STRAVENKU** pokud možno neztraťte. Dětské porce jsou odlišeny od porcí dospělých. Pochutnáme si na polévce, dále výběr ze čtyř jídel. Konzumace nápojů, dezertů atd. je ve vlastní režii. Aby si všichni mohli vybrat podle chuti, domluvil Tomáš následující jídelníček:

polévka: hovězí vývar se zeleninou a nudlemi, I. Smažený vepřový řízek s bramborovým salátem a citronem; II. Smažený sýr eidam, vařený brambor, tatarská omáčka; III. Těstoviny Fettuccine se špenátem a uzeným lososem; IV. Zeleninový salát s kuřecími stripsy.
Dobré chutnání!

Po obědě společné posezení. Vyhlášení výsledků nastane po spočítání výsledků. Odjezd domů individuálně.

SOBSA Rychlík roku – soutěž pořadatelů

Pořadatelé připravili pro závodníky v kategoriích N1 a N2 soutěž Rychlík roku.

*Titul „**SOBSA - Rychlík roku**“ získá ten chlapec, nebo dívka do 15 let věku včetně, který / která bude mít nejlepší průměrný čas na trati.*

Dohromady se budou počítat závodníci v kategoriích N1 a N2.

S titulem je spojena věčná cena pořadatelů závodu Správným směrem, konkrétně špičková palcová buzola.

Od lampiónu k lampiónu Rudy Vaigla

Startuje-li společně **dvojice nebo větší skupinka, bere si vždy jen JEDNU MAPU!!!**

Pořadatelé umožnili závodníkům kategorií **N1 a N2 startovat v libovolném čase** během časového intervalu startu. Obvykle se startuje z jiného startovního koridoru (start na krabičku), než startují závodníci s určeným startovním časem. Doporučuji start příliš neodkládat, abyste včas dorazili na oběd do Jevan.

Čipy Sport Ident zapůjčíme při prezenci všem, kteří je nevlastní. Tito všichni berou na vědomí, že za jeho ztrátu uhradí 800 Kč. Jakým způsobem si čip navléknete na prst vám ukáží zkušenější kolegové a kolegyně. Ještě jednou zdůrazňuji dvě snad nejčastěji opomíjené povinnosti: **V cíli**, často přímo pod transparentem, musíme ještě **naposled čip zasunout do krabičky**, čímž se nám zapíše cílový čas. Odtud se vydáme do centra závodu, kde musíme dát **čip vyčíst a počkat si na papírek-výpis se svými časy**. Často se najde závodník, který v euforii, že už to má za sebou, na vyčtení zapomene. Pak se ovšem marně hledá ve výsledkové listině. Čas, který po vyčtení čipu obdržíte na výpise (papírku, na který si chvíli počkáte) nebude ještě přepočten věkovým koeficientem!

Popisy kontrol budou v piktogramech a vyzvednete si je při prezenci. V případě nejasností vám u prezence nabídneme chytrou brožurku.

Věkové koeficienty, zvané seniláky, jsou občasným předmětem diskusí. Nechtě jsou i nadále příjemným povzbuzením pro všechny třicetileté a starší, jimž vylepší čas běhu. Zvolili jsme tuto metodu proto, že na bankovních závodech nemáme tak velké počty závodníků v jednotlivých věkových kategoriích, jako je tomu u běžných orientačních závodů. Také máme velmi rozdílné zkušenosti i výkonnost. Věkové koeficienty objektivně srovnají výkony závodníků různého věku v **kategoriích A a B**. Tato informace je určena těm, kteří se zúčastňují našich závodů poprvé.

Slavnostní vyhlášení je akt, vyžadující přítomnost všech účastníků, především však těch, kteří mají převzít cenu. Nedostaví-li se závodník pro cenu, ztrácí na ni nárok. Jedná se o drobné ceny.

Prosím všechny **fotografy**, kteří zaznamenají na svoji digitální kartu cokoli ze závodů, aby dali svoje úlovky k dispozici SOBSA. O fotodokumentaci má zájem hlavní partner závodu – VITALITAS POJIŠŤOVNA a také správce našich webových stránek Honza Benda. Foto lze zaslat na e-mailovou adresu rudolf.vaigl@gmail.com nebo přímo správci www stránek SOBSA Honzovi Bendovi. Předem děkujeme!

O případném **úrazu** informujte tajemníka závodu.

Vítězové všech kategorií se mohou těšit na pěkné ceny. Tyto ceny mohly být nakoupeny díky tomu, že partnerem závodu je pojišťovna VITALITAS. My pro ni můžeme udělat alespoň to, že v případě potřeby pojištění, zejména cestovního, navštívíme nejdříve její stránky!

Nepodceňujte ochranu proti klíšťatům. Pořádně se zrepelentujte!!!

Taktika a technika a orientačního běhu (podle Zdeňka Lenharta a Libora Zřídka Veselého) – pokračování.

Věřím, že výkony mnohých SOBSáků se neustále zlepšují díky tomuto seriálu. Pokračuji tedy dalšími radami tam, kde jsme v bulletinu Votické skončili.

Dopustíme-li se chyby (o čemž jsme si přečetli naposled), pak se snažíme nastalou situaci řešit. Řekněme si jak.

Než se rozhodneme pro vhodné řešení, tak bychom měli rozpoznat, o jaký případ jde.

1) Kufr.

Kufr je absolutní ztráta představy o vlastním postavení na mapě. Jsou dvě základní možnosti řešení.

- a) **Porozhlédnout se** po okolí, všimnout si výrazných objektů (oplocenka, terénní tvar, potok...) a vyhledat je na své **zorientované** mapě. Velkou pomocí bývá směr a sklon svahu a zpětná rekonstrukce postupu.
- b) **Nechat si od někoho ukázat** v mapě. Ne v jeho, ale ve svojí mapě. S výhodou se lze snadno najít na cizí kontrole. Závodníci tam většinou mapují, lze se jim dívat přes rameno.

2) Ztráta kontaktu s mapou.

Nepoznávám okolní objekty jednoznačně na mapě, ale vím, že jsem zhruba ve správném postupu. Je to poměrně běžná situace. Neměli bychom bezradně postávat na místě. Vidíme-li ve směru postupu záchytný bod, pokračujeme v postupu. Bezpečnější, ale časově ztrátové, je řešit situaci jako kufr.

3) Paralelní chyba

Postup po jiném, obdobném, blízko ležícím tvaru nebo linii. Vše může dlouho odpovídat-směry, sklony, průchodnost i okolní detaily, až se najednou vynoří markantní nesouhlas s mapou. Často tato situace vzniká nabíháním shora do údolíček – nedodržením směru. Nebo předčasným (častější případy) či pozdním odbočením do nového směru. Řešení je stejné jako u předchozích dvou případů.

4) Chyba v koncovce

Na předpokládaném místě kontroly kontrola je, ale má jiný kód. Nebo častěji – kontrola tam není. Nebo (obvykle) tam není tvar uvedený v popisu. Co teď?

Kód nesouhlasí - dopustil jsem se paralelní chyby-kontrola je na vedlejší hřbetě, v sousedním údolí...Kód nesouhlasí – je to chyba pořadatele – narazím kontrolu a pokračuji.

Místo sedí, kontrola není. Čtyři možnosti:

- a) špatně jsem přečetl popis (o řádek vedle), špatně přečtený mapa (měl jsem opravdu hledat kámen a ne bažinku?)
- b) více podobných objektů, naběhnutí na vedlejší rýhu, sousední jámu apod.
- c) ukradená kontrola – jsou na zemi nouzové lístečky? Vezmi jeden a pokračuj dál. Zde se sejde více závodníků.
- d) špatně umístěná kontrola – vžít se do myšlení stavitele, co mohl s čím zaměnit. Obvykle jde o paralelní chybu nebo nepřesnou mapu.

Jestliže začneme mít pochybnosti o správnosti postupu, nedoporučuje se přesedlávání na nějaký lepší postup. Ukvapené změny v průběhu postupu plodí obvykle ty nejhorší postupy vůbec.

Přirozeným projevem bojového ducha po absolvování chyby je snaha zvýšeným úsilím ztrátu smazat. Zbrklý spěch však ústí nevyhnutelně a pravidelně do další chyby. Jediným správným řešením je volba jednoduchého a bezpečného postupu volnějším tempem se snahou znovu se dostat do kontaktu s mapou.

Pokračování příště.

VOLNOČASOVÉ AKTIVITY:

Letošní závod se uskuteční v prostoru mezi Mnichovicemi, Hrusicemi a Třeblaty. Obec Hrusice je spojena se jménem Josefa Lada, který se zde narodil a výrazně zapsal do historie české kultury. V následujícím textu, určeném dětem, se seznámíme s jednou z nejznámějších Ladových figurek – s kocourem Mikešem. Nechtě je Mikešovo putování inspirací pro výlet, který si můžete naplánovat třeba o některém z příštích víkendů.

Cesta kocoura Mikeše (z Hrusic do Říčan)

Trasa asi 20 km dlouhá, 12 zastavení s tabulemi s úryvkem z Ladovy knížky o kocourovi Mikešovi. Tabule s krásnými obrázky se vztahují k místům, kde Mikeš prožíval svá dobrodružství.

Milé děti,
kdo by neznal **černého kocourka Mikeše**.
Bydlí se svými zvířecími kamarády,
babičkou a **Pepíkem Ševcův** chaloupce
v Hrusicích.

Není to jen tak obyčejný kocour, jakého
máte třeba doma. Nejenže nosí boty
a chodí po dvou jako člověk, ale dokonce

umí mluvit lidskou řečí!

Tyto, ale i jiné pohádkové postavy pro vás, děti, vytvořil pan Josef Lada.

Tento český malíř a spisovatel se narodil v Hrusicích a kraj, který dnes nese jeho jméno, měl moc rád. Proto jeho hrdinové prožívají svá dobrodružství právě zde, v Ladově kraji.

Vzpomínáte si na pohádku o tom, jak Mikeš s Pašíkem jeli na trakaři na pouť do Mnichovic? Nebo na tu, jak šel černý kocourek do světa?

Vydejte se po jeho stopách a navštivte místa, kde prožil všechna svá dobrodružství.

Během svého putování potkáte 12 zastavení s tabulemi, na kterých kromě úryvků z knížky Mikeš naleznete i překrásné Ladovy obrázky.

Stejně jako Mikeš vyrazíte z jeho rodné vsi Hrusice a pokud budete chtít dojít až k 12. tabuli, cíl vaší cesty bude v Říčanech.

Jestli vás už budou bolet nožky, trasu si můžete zkrátit a podle místa, kde skončíte, nasednout buď na autobus nebo na vláček, který vás přiblíží k domovu.

Kdyby se vám od nás ještě nechtělo a toužili byste Ladův kraj poznat lépe, využijte některou z možností nabídky ubytování.

Cestu kocoura Mikeše můžete projít jako správní poutníci s ranečkem po svých nebo na kole. Trasy pro cyklisty jsou na mapě vyznačeny tečkované.

Zkrácený příběh:

JAK ŠEL MIKEŠ DO SVĚTA

Jednoho dne pekla Ševcovic babička lívance a poslala Mikeše pro smetanu do sklepa. Kocourek vzal plný krajáč do paciček a jak tak šel po lávce, ztratil rovnováhu a spadl do strouhy. Smetana se rozlila a krajáč byl, milé děti, rozbit na kusy. Mikeš měl babičku tuze rád a velmi ho mrzelo, že jí způsobil škodu a zármutek. Protože se za to styděl a taky se bál, že bude bit, rozhodl se, že uteče.

Vydá se do světa a až vydělá tolik peněz, aby mohl koupit nový krajáč, vrátí se zpátky do Hrusic.

Dal se přes **Kožený vrch**, vyhnul se **Třemblatům**

a za **Struhařovem** mu poprvé začalo kručet v břiše. Potkal pasačku husí.

„Dobrý den, přeju, já jsem Mikeš Ševců z Hrusic támhle za lesem,“ povídá. **„Já jsem Mařenka Kudláčková ze Struhařova. Ale jak to, že mluvíš?“** **„U nás doma mluví i Pašík a kozel Bobeš, Pepík nás to naučil,“** řekl kocourek hrdě. **„A kam jdeš?“** zeptala se Mařenka. **„Do světa. Nevíš, jestli už tam jsem?“** **„Jéé, to musíš kolik hodin támhle za les.“**

Mařenka radila Mikešovi, aby se radši vrátil domů, ale on na to, že to by udělala holka, ale ne pořádný chlap. A tak mu pasačka dala alespoň kus buchty na cestu, kocourek se rozloučil a pokračoval ve svém putování.

Na **struhařovské pastvině** uviděl pasáčky, jak se hřejí okolo ohně, a protože měl už opravdu velikánský hlad, osmělil se a šel k nim. Když klukům všechno převyprávěl, dali mu do ranečku pečené brambory. **„A teď sbohem, musím dál.“**

Mikeš se plahočil přes pole a meze, aby nepotkal četníky a ti ho nezavřeli za rozbitý krajáč. Když přišel k silnici, která vede **z Klokočné do Svojetic**, už ho hrozně bolely nohy.

Potkal babičku s nůši. **„Vždyť já se můžu svézt jako za vozem,“** zaradoval se. **„Ách, ta nůše je namoutě pořád těžší,“** postěžovala si babička a Mikeš se zastyděl. Babička nůši odložila, aby se podívala po houbách. Na tuhle chvíli čekal jeden tuze vykutálený vandrák.

„Hele, z té nůše se může něco hodit.“
„Vida, tak se přece jen budu moct babičce odměnit,“ řekl si Mikeš. Vždyť měl přece jen pěkně ostré dráčky! **„Aúúú,“** zaúpěl vandrák a už byl pryč.

Šel Mikeš do světa a bylo mu stále teskněji. Na Klokočné potkal čeledína, slušně pozdravil a poprosil ho o něco k zakousnutí. Čeledín mu odpověděl na pozdrav, ale když se na kocoura otočil, vyjekl jako by ho na nože brali a utíkal pryč.

A tak to Mikeš zkusil i jinde. Dopadlo to ale na chlup stejně. **„To tu ještě neviděli**

kocoura?“ diví se Mikeš.

Když došel na okraj lesa, před nosem mu něco krásně zavonělo, a když šel za tou vůní, viděl něco, co ještě nikdy neviděl.

„Jej, to budou jistě slušní lidé, když jsou tak krásně oblečení.“ **„Jen račte dál, u nás není o kousek masa nouze,“** vyzvali ho cikáni.

Ach ano, když už se mu zdálo, že našel přístřeší a vlídné slovo, stalo se něco strašného. Než se nadál, dali mu přes hlavu pytel a šup s ním do vozu. **„Babičko, babičko,“** křičel Mikeš.

„Co to máte ve voze?“ ptají se četníci. Mikeš si myslil, že ho hledají pro ten rozbitý krajáč, ale lepší vězení než přijít o život. **„Já jsem tady v pytli,“** zavolal.

Mikeš musel četníkům všechno vysvětlit, ale ti ho nezavřeli, ba ne, dali mu 20 krejcarů a ještě kousek salámu.

Kocourek byl spokojený a vydal se dál. Jen po tom salámu dostal ukrutnou žízeň, a tak se **ve Světicích** pokusil sehnat nějakou vodu. Potkal starostovic Mícinku. **„Nechtěl byste ochutnat naši smetanu?“** zeptala se. Tak lákavou nabídku nemohl Mikeš odmítnout. Kočička ho ale podvedla a zavedla ho do cizího stavení. Právě když začal Mikeš mlsat, zaslechl

zuřivý hlas. **„Tak konečně tě mám, Mícinko, snad mi teď už starosta**

uvěří, že k nám chodíš na smetanu. Pojd' do pytle!" „Kdepak do pytle, tam už jsem dneska byl," řekl si pro sebe Mikeš a protože to byl kocourek tuze chytrý, místo sebe hodil do pytle vycpanou zaječí kůží, kterou našel ve sklepě.

„Ha, to se bude starosta divit, kdo že ti to chodí na smetanu," směje

se Mikeš. Byl unavený a když uléhal do křoví do pelíšku, jen si vzdychnul. **„Ó, babičko zlatá, kdybyste věděla, co jsem si kvůli tomu krajáci už vytrpěl."**

Četníků už se Mikeš nebál a tak se rozhodl, že půjde do většího města, kde už lidé jsou zvyklí vidět všelijaké divy. Tam se mu snad podaří vydělat nějaké peníze a pak se bude moct vrátit domů.

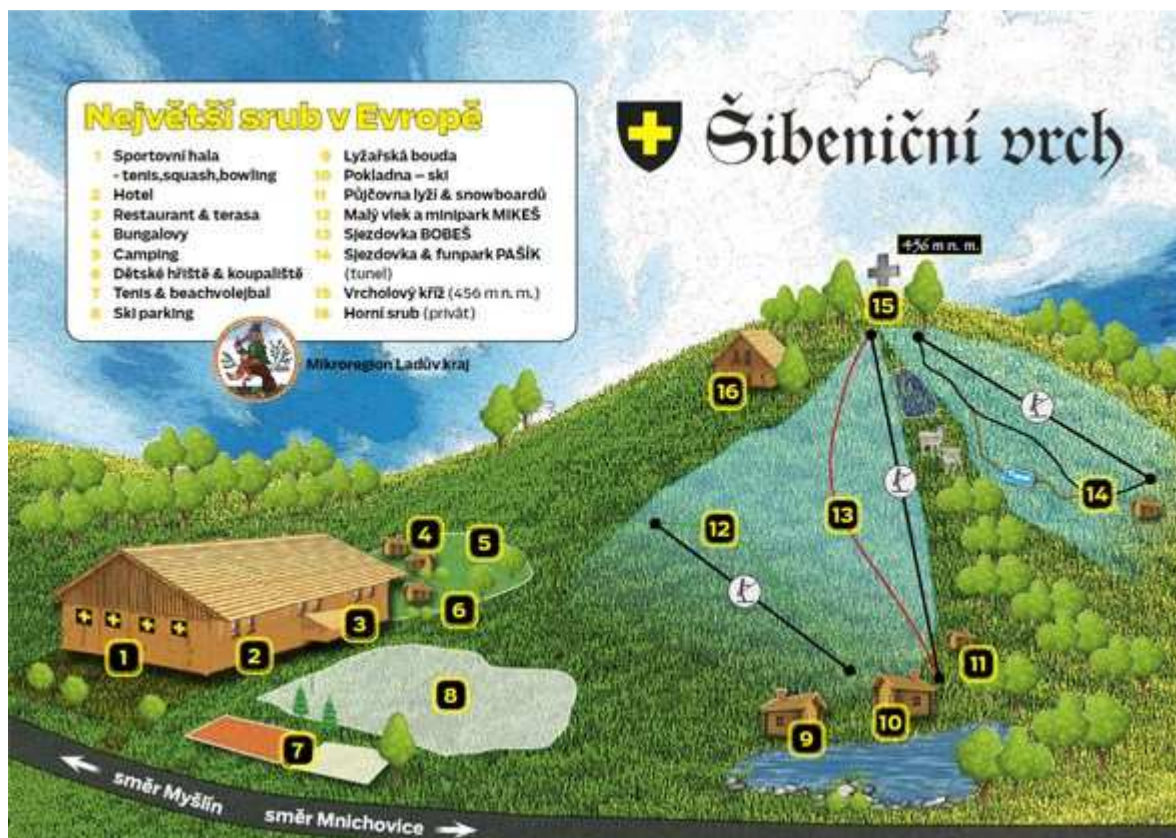
V Říčanech našeho milého Mikeše opustíme, i když jeho dobrodružství ještě úplně nekončí. Po cestě do Brandýsa totiž potká cirkus

Kludský, který ho angažuje jako mluvící pytel Žok-Žok.

Ale nebojte se, děti, pak už se opravdu černý kocourek vrací konečně domů **do Hrusic**, kde ho pořád nedočkavě vyhlíží Pepík Ševců, kozel Bobeš, Pašík, babička a všichni jeho ostatní kamarádi.

Co dál bychom si neměli nechat ujít:

Například **Sport-Hotel Šibeniční vrch v Mnichovicích**, který je umístěný v největší dřevěné chatě v Evropě. Sportovní areál u hotelu nabízí tenis (hala i antuka), beach volejbal, squash, bowling, ping-pong i další atrakce.

Těm, kteří rádi navštěvují zámky, můžeme doporučit návštěvu **zámku Berchtold v Kunicích**. Od Mnichovic to není daleko. Zámek nyní vlastní soukromý majitel, avšak prohlídky jsou možné. Bohužel pro nás je doba prohlídek od 10 do 15 hodin, což koliduje s naším programem. Přesto návštěva zámku stojí zato. Dětský ráj a Zámecký park je přístupný od 8:00 do 20:00, k vidění jsou miniatury hradů a zámků, opravdové peklo, perníková chaloupka, země skřítků a trampolína.

